

РЕШЕНИЕ

№ 43157

гр. София, 23.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в
публично заседание на 07.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **10799**
по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по чл.156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на „АВИСПАЛ“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя П. С. срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ /РА/ Р-2222523001179-091-001 от 18.04.2024г., издаден от С. Н. Г. на длъжност началник отдел „Ревизии и проверки“ в дирекция СДО при ТД на НАП-С., възложила ревизията и от Т. Г. П. на длъжност „главен инспектор по приходите“, ръководител на ревизията, потвърден с РЕШЕНИЕ №1329 от 01.01.2024г. на Директора на Дирекция ОДОП при ЦУ на НАП-С., с който са установени допълнителни задължения за корпоративен данък /КД/ от 80 897,35лв. за 2016г. /и лихви от 60 558,09лв./ и 987 824,36лв. КД за 2018г. /и лихви от 540 327,86лв./ и по Закона за данък върху добавената стойност ДДС в размер на 132 614,20 лв. за дан. период м.06.2019г. -от които 28 73349 дължима за довносяне/и лихва от 43 531,41лв./ и ДДС от 304 066,03 за дан. период м.01.2020г. и лихва от 139 150,62лв..

По изложените в жалбата съображения -се моли да се уважи същата. Твърди се, че РА е незаконосъобразен, немотивиран и необоснован, постановен в нарушение на процесуалните норми, при неправилно тълкуване на разпоредбите на закона и в противоречие със събраните в хода на ревизията доказателства. На първо място се оспорва преобразуването на финансовия резултат ФР за 2016г. със сумата от 800 000лв., която е резултат от извършена продажба на вземане с номинална стойност от 1 800 000 лв. въз основа на Договор за продажба на вземане от 29.12.2016г., сключен между „Ависпал“ ООД и „Фюнекс“ ЕООД, както и по договор за продажба на вземане от 30.12.2016г., сключен между „Ависпал“ ООД и „Б. И. Л.“, за сумата от 1 000 000 лв.

на вземането. Сочи се, че сделката не е сключена в отклонение на данъчното облагане, тъй като продажната цена на вземането към 30.12.2016г. е 1 000 000лв., поради което е продадено малко под пазарната стойност определена от оценителя, а именно 1 110 439,81 лв. Същите са съображенията на оспорващия и относно преобразувания ФР за 2018г., че няма цесии в отклонение на данъчното облагане и продажните цени са около пазарните, установи със СЕ. На следващо място се оспорват и констатациите относно непризнаване на нулева ставка за деклариран ВОД, тъй като са представени всички необходими документи, доказващи изпълнението на чл.53 във вр. с чл.7, ал.1 от ЗДДС. Прави се позоваване на съдебна практика на СЕС по дело C-273/11. В заключение се оспорва и констатациите във връзка с deregистрация по ЗДДС и определяне на допълнителни задължения за данъчен период за 2020г., като в тази връзка се позовава на нормата на чл.111, ал.1 от ЗДДС и на чл. 18, б. „в“ от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на ДДС, както и решение по дело № C-522/16 на СЕС и т.26 от решение по дело C-142/12 на СЕС. С оглед изложеното – се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.З., която претендира разноси по списък. Представя писмени бележки, в които излага подробни съображения отново за неправилност на изводите на ревизиращия орган. Допълва към извода, че при цесиите няма реално движение на парични потоци, че има разплащане чрез прихващане на насрещни задължения и под „плащане“ следва да се има предвид погасяване на паричното задължение по всички познати в гражданското и търговското право способности за това - както плащане чрез размяна на суми в брой или по сметка, така и чрез някой от способите по чл. 103 - 109 от ЗЗД. Подчертава, че възмездното прехвърляне на вземането е основание за признаване на разход, формиран при продажбата му. Акцентира на това, че от доказателствата по делото не се установяват твърденията на ревизиращия орган, че спрямо процесиите договори е налице отклонение от данъчното облагане. Позовава се на мотивите на решение по дело №C-552/16 на СЕС, в което е прието, че за релевантен факт трябва да се възприеме прекратяването на независимата икономическа дейност, независимо от причините и обстоятелствата за това (така т. 26 от решение по дело C-142/12 на СЕС), включително произтичащи от deregистрация. Условието е ревизираното лице да е преустановило извършването на икономически операции, считано от датата на deregистрацията, което в разглеждания случай не е налице. С оглед изложеното –се моли да се уважи жалбата.

Ответникът– Директор на Дирекция „ОДОП“, чрез юрк.П. –оспорва жалбата. Представя писмени бележки, в които поддържа становището, че правилно е извършено увеличение на счетоводния финансов резултат за 2016г. и 2018г. Посочва, че независимо от разликите в пазарните стойности между експертизата при ревизията и експертизата в съдебното производство - се установява, че цените, по които дружеството е придобило вземанията, /които след това продава в рамките на няколко дни или месеци/, са много по-високи от пазарните, което е отклонение от данъчното облагане по смисъла на чл.16, ал.1 от ЗКПО. Допълва, че именно в резултат на това отклонение ревизираното лице е отчело значителни загуби, като по този начин е намалло финансовия си резултат. По отношение на определените задължения по ЗДДС поради непризнаване на декларирана ВОД по фактура № [ЕГН]/15.06.2019г., с получател О. COUVOIR В.-Франция твърди, че липсват доказателства, от които да се удостовери, че стоките предмет на доставката са напуснали територията на страната и съответно са получени на територията на държава членка – Франция. В тази връзка се позовава на практика на СЕС по прилагането на чл.138 от Директива 2006/112/ЕО, т.1 от диспозитива на решение по дело C-409/09, т. 31 от решение по дело C-273/11 и др. По отношение на начисления ДДС за налични активи/стоки към датата на deregистрация по ЗДДС -14.01.2020г. се позовава на констатациите изложени в решението на директора на

дирекция ОДОП. С оглед изложеното се моли да се отхвърли жалбата. Претендира присъждане на юрк. възнаграждение по делото.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ, НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата е допустима, същата е от 14.10.2024г. по отношение на решение №1329 от 01.10.2024г. връчено на 02.10.2024г. (л.59), поради което се прави извода, че е в срок, от адресат на акта, засегнат от същия с правен интерес за оспорването, доколкото РА е потвърден за КД за 2016 и 2018, както и за ДДС за м.06.2019г. и м.01.2020г..

Решението на ответника в частта за оставената без разглеждане жалба, поради липса на корекции за останалите данъчни периоди – не се оспорва.

В административното производство, видно от преписката са извършени следните действия:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-222223001179-020-001 от 08.03.2023 г., връчена на 13.03.2024г. по електронен път, изменена със Заповеди №Р-22222523001179-020-002 от 10.08.2023 г. и №Р-22222523001179-020-003 от 15.02.2024г., е възложено извършването на ревизия на „АВИСПАЛ“ ООД за определяне на задълженията за корпоративен данък /КД/ за периодите от 01.01.2016 г. до 31.12.2020 г. и за данък върху добавената стойност /ДДС/ за периодите от 01.12.2016 г. до 31.12.2016 г., от 01.02.2017 г. до 28.02.2018 г., от 01.04.2018 г. до 30.09.2018 г., от 01.05.2019 г. до 30.06.2019 г., от 01.08.2019 г. до 31.08.2019 г. и от 01.01.2020 г. до 14.01.2020 г. Заповедите са издадени от С. Н. Г., на длъжност началник отдел „Ревизии и проверки“ в дирекция СДО при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-2047/31.10.2019 г. на директора на ТД на НАП С..

На основание чл. 34 от ДОПК ревизионното производство е спряно със Заповеди №Р-22222523001179-023-001/30.03.2023г. и №Р-22222523001179-023-002/05.10.2023г. и на основание чл. 35 от ДОПК е възобновено, съответно със Заповеди №Р-22222523001179-143-001/31.05.2023г. и №Р-22222523001179-141-002/15.02.2024г. Заповедите за спиране и възобновяване са издадени от органа, възложил ревизията.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р- 22222523001179-092-001/08.03.2024 г., връчен на 11.03.2024 г. по електронен път. В срока и по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК от дружеството е подадено писмено възражение, срещу констатациите, отразени в РД (л.127 до л.130). Същото е разгледано от органите по приходите и е прието за процесуално допустимо, но неоснователно по мотиви в РА.

Ревизията приключва с РА №Р-22222523001179-091-001/18.04.2024 г., издаден от С. Н. Г., на длъжност началник отдел „Ревизии и проверки“ в дирекция СДО при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и Т. Г. П., на длъжност главен инспектор по приходите в дирекция СДО при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА е връчен на 19.04.2024 г. по електронен път.

С РА са установени допълнителни задължения за КД в размер на 1 067 824,38 лв. и за ДДС в размер на 332 799,52 лв. и лихви за забава в размер на 600 139,27 лв. за задълженията за КД и 154 032,14 лв. за задълженията за ДДС.

В хода на ревизията е установено, че декларираната в Агенция по вписванията дейност е като оператор на храни –предназначени за консумация от хора, като дейността включва клане и добив на птиче месо от домашни птици и водоплаващи и производство на консерви от патешки бут и патешки дроб, дейности по събиране, транспортиране и преработка на странични животински продукти, които са станали вече негодни за човешка консумация, поради изтекъл срок на годност, лошо качество, небезопасен продукт. Дружеството притежава предприятие и склад под наем- [населено място], [улица] съгласно договор за наем от 10.08.2012г., Анекс от 13.08.2012г., Анекс от 02.01.2013г., Анекс от 05.11.2014 и Анекс от 26.06.2015г. сключен с „ЕВРОФРИГО СТАР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], месопреработвателно предприятие в [населено място], [община] съгласно договор за наем от 03.10.2011 г., Анекс от 05.10.2011 г., Анекс от 01.06.2012г., Анекс от 03.12.2012г., Анекс от 01.04.2013г. сключен с „ЛОКАЛ АСЕТС МЕНИДЖМЪНТ ЕНД РИСОРСИС“ АД, ЕИК[ЕИК], свинекомплекс, клиника и 1/2 идеална част от пречиствателна станция собственост по НА № 8/26.06.2014г. и НА № 135/18.11.2013г. находящи се в [населено място], общ. М., обл. П., поземлен имот в местността „Д. път“, [населено място] собственост по НА № 57/31.05.2014г. - Поземлен имот в местността „Алчак Ч.“, [населено място], общ. И. собственост по НА № 43/18.08.2015г. Ревизираното дружество е регистрирано по ЗДДС, считано от 13.10.2011г. и е deregистрирано по ЗДДС на 14.01.2020г. на основание чл. 176, т.3 от ЗДДС, във вр. с чл. 89, ал.1 от ЗДДС. За всички извършвани дейности, изискващи регистрационен режим, ревизираното лице притежава лицензи и удостоверения за регистрация на търговските обекти за производство на храни и суровини от хранителен произход, удостоверения за регистрация на транспортни средства, лицензи за извършване на международен автомобилен превоз на товари, сертификат за регистрация на система за управление и безопасност на храните.

В хода на ревизията са извършени процесуални действия, подробно описани в констативната част на изготвения РД.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното дружество е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-22222523001179-040-001/13.03.2023г., с което е уведомено, че събраните в хода на първото ревизионно производство документи ще бъдат приобщени към настоящето производство. Изискани са фактури, удостоверяващи извършените вътреобщностни доставки /ВОД/, описани на стр. 15-19 в РД по номер, дата, име на контрагент и данъчна основа, както и доказателства за разплащане и счетоводно отразяване на фактурите.

На основание чл. 45 от ДОПК, са извършени насрещни проверки на „ЧАКАЛА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ПАРМА ТРАНС“ ООД, ЕИК[ЕИК], „УЛИ ТРАНС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „БОНЕВ ТРАНС 1“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „БОНЕВ ТРАНСС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „БОНЕВ ТРАНС ЛОГИСТИК“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „С И Д“ АД, ЕИК[ЕИК], „ДГ ТРАНС“ ООД, ЕИК[ЕИК], „НЮ ЛАЙФ 2011“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „АМАРЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ФЮНЕКС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ЛОКАЛ АСЕТС МЕНИДЖМЪНТ ЕНД РИСОРСИС“ АД, ЕИК[ЕИК], „ЖАРАВА -77“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], завършили с Протоколи за извършена насрещна проверка, описани в РД.

На основание чл. 5 от Регламент /ЕО/1798/2003 са изготвени молби за административно сътрудничество до данъчната администрация на Б., въведена в регистрационната система на Дирекция „ЦЗВ“ с № 0123- 039307/28.08.2023г. - „SA AGRO TOP PRODUITS“, BE0458733190. От постъпил отговор е установено, че „SA AGRO TOP PRODUITS“ е регистрирано за целите на ДДС под номер BE0458733190 от 04/09/1996. Седалището му се намира на адрес 1300 WAVRE, А.

Vesale 14 и извършва търговия на едро с птиче месо и дивеч. Искането е за доставки от българското дружество „АВИСПАЛ“ ООД/ AVISPAL OOD B. от 01/12/16 до 31/07/18. Не се счита за високорисков оператор. Всички сделки се записват в счетоводството и в декларациите по ДДС. След това стоките се фактурират на клиенти в Б., Европа и извън нея. В ЧМР-та се посочват адреса на товарене и разтоварване и идентификационните данни на превозвача. Стоките са получени от доставчика от превозвач, който е оторизиран и му е заплатено от SA AGRO TOP PRODUITS. Всички фактури/кредитни известия са били предмет на преводи или прихващания, нищо не е било извършено в брой. Всички поръчки са подавани устно, в повечето случаи AGRO T. е поемало цялото производство, а за доставките са уведомявали с товарителници."

В изпълнение на горепосочения регламент е изготвена молба за административно сътрудничество до данъчната администрация на У., въведена в регистрационната система на Дирекция „ЦЗВ" с №0123-039308/28.08.2023г., „PALMI-T. H. KERESKEDELMI KORLATOLT FELELOSSEGU TARSASAG", Н..

От получен отговор от У., е било установено, че дружеството се е занимавало с „Агенти, занимаващи се с търговия на едро със селскостопански суровини, живи животни, текстилни суровини и полуфабрикати" (основна дейност), "Автомобилен превоз на товари" и "Други спомагателни дейности в областта на транспорта и е разполагало с лиценз и транспортни средства за извършване на транспортни услуги. Превозните средства на дружеството са подходящи за превоз на конкретните стоки. У. дружество е издало фактури за транспортни услуги - приложени са копия на наличните фактури, транспортни документи и платежни документи. AGRO TOP PRODUITS SA е поръчало и платило транспортите."

Отправени са искания и до данъчната администрация на Румъния за B. READY BS S.r.L., VIN R.; до данъчната администрация на Франция, за S. H. F., VIN F. и за S. COUVOIR B., VIN F..

Процесната ревизия е втора по отношение на спорните задължения и периоди, във връзка с Решение № 248/22.02.2023г. на директора на дирекция ОДОП С..

Възложена е експертиза с Акт за възлагане на експертиза /А./ №Р-22222523001179-01-001/25.08.2023г. и е прието заключение на експерта за определяне на пазарни цени на вземания по следните договори: договор за продажба на вземане от 30.12.2016г. между „АВИСПАЛ“ ООД - цедент и БОРА И. Л. /Б./ - цесионер; договор за продажба на вземане от 03.10.2018г. между „АВИСПАЛ“ ООД - цедент и „ФЮНЕКС“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК] - цесионер; договор за продажба на вземане от 30.11.2018 г. между „АВИСПАЛ“ ООД - цедент и БОРА И. Л. /Б./ - цесионер; договор за продажба на вземане от 30.11.2018 г. между „АВИСПАЛ“ ООД- цедент и БОРА И. Л. /Б./ - цесионер и договор за продажба на вземане от 01.10.2020г. между „АВИСПАЛ“ ООД - цедент и „ЕВРОФИНАНС СЪРВИСИС“ ООД с ЕИК:[ЕИК] -

С Протоколи №1829863/24.07.2023 г. и №1829864/15.08.2023 г. са обективирани извършени проверки на оригиналните счетоводни и търговски документи на място в счетоводния офис на дружеството.

При ревизията е установено следното:

За 2016г. е подадена ГДД, с която е деклариран счетоводен финансов резултат печалба в размер на 368 815.19лв. и формиран данъчен финансов резултат печалба в размер на 368 815.19лв.,

корпоративен данък за внасяне 5 541,25 лв.

За предходната година - 2015г. в подадената ГДД ревизираното лице е декларирало нетни приходи от продажби в размер на 1 729 643,04 лв., т.е. налице са обстоятелства по чл. 85 от ЗКПО и дружеството посочва размер на тримесечната авансова вноска за 2016 г. - 3 000лв.

През 2016 г. авансово са внесени - 6 000лв.

За нарушаване на сроковете регламентирани в чл. 90, ал. 2 от ЗКПО са начислени лихви в общо размер на 567,81 лв., които са внесени.

По ЗКПО:

В хода на ревизията е установено, че през 2016г. и 2018г. „АВИСПАЛ“ ООД е отчетло по сметка 622 - Разходи по операции с финансови активи и инструменти разходи, както следва: за 2016г. в размер на 800 000лв. и за 2018г. в размер на 10 288 853,29лв. Тези разходи произтичат от извършени през съответните години продажби на вземания под номинална стойност на вземанията. Разликата между номиналната стойност на вземанията и продажната цена „АВИСПАЛ“ ООД е отчетло като текущи разходи. Продажбата на вземания /цесия/ е извършена на основание на сключени договори, които ще бъдат разгледани по отделно.

Конкретно за 2016 г. е прието, че съгласно договор от 29.12.2016г. „АВИСПАЛ“ ООД /цедент/ е цедирал на „ФЮНЕКС“ ЕООД /цесионер/ свое вземане в размер на 1 800 000лв. от „АМАРЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] за сумата от 1 800 000лв., което е възникнало по силата на договор за цесия от 19.09.2016г., сключен между „АВИСПАЛ“ ООД и „ИНТЕЛИДЖЪНТ ФУУД СИСТЕМС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК].

С договор от 30.12.2016 г. „АВИСПАЛ“ ООД /цедент/ е цедирал на „БОРА И. Л.“ Б. /цесионер/ свое вземане в размер на 1 800 000лв. от „ФЮНЕКС“ ЕООД за сума от 1 000 000лв., възникнало от договор за цесия от 29.12.2016г., сключен между „АВИСПАЛ“ ООД и „ФЮНЕКС“ ЕООД. Договорено е цесионерът „БОРА И. Л.“ Б. да заплати цената в срок до 5 години.

Ревизиращият екип е установил по описаните по-горе договори за продажби на вземания, че няма реално движение на парични средства, а погасяването на вземанията и задълженията по тях е извършвано отново чрез други цесии. „АВИСПАЛ“ ООД е намалило счетоводния си финансов резултат /С./ за 2016 г. със сумата от 800 000лв., която е резултат от извършена продажба на вземане с номинална стойност от 1 800 000лв. въз основа на следните договори:

- договор от 29.12.2016г. за продажба на вземане, сключен между „АВИСПАЛ“ ООД - Цедент и „ФЮНЕКС“ ЕООД - Цесионер, съгласно който Цедентът прехвърля на Цесионера свое вземане в размер на 1 800 000лв. от „АМАРЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] за сумата от 1 800 000лв., което вземане от своя страна е възникнало от договор за продажба на вземане от 19.09.2016г., сключен между „АВИСПАЛ“ ООД и „ИНТЕЛИДЖЪНТ ФУУД СИСТЕМС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. В чл. 8 ал. 1 от договора е уточнено, че Цесионерът „ФЮНЕКС“ ЕООД заплаща цена от 1 800 000лв. срещу прехвърляне на вземането, а в ал. 2 на същия член е записано, че цената следва да се плати в срок до 5 г. от датата на подписване на настоящия договор.

Към договора е представено Уведомление от 29.12.2016г., адресирано до „АМАРЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, с което „АВИСПАЛ“ ООД уведомява дружеството, че с договор за прехвърляне на

вземане от 29.12.2016 г. вземането на „АВИСПАЛ“ ООД в размер на 1 800 000лв. и правно основание - договор за продажба на вземане от 19.09.2016г., сключен между „АВИСПАЛ“ ООД и „ИНТЕЛИДЖЪНТ ФУУД СИСТЕМС“ ЕООД, е прехвърлено в полза на „ФЮНЕКС“ ЕООД, представлявано от управителя П. П., с което всички плащания по цитираното вземане следва да се извършват в полза на „ФЮНЕКС“ ЕООД.

- договор от 30.12.2016г. за продажба на вземане, сключен между „АВИСПАЛ“ ООД - Цедент и „БОРА И. Л.“ Б. - Цесионер, представлявано от директора К. Т. Ч., съгласно който Цедентът прехвърля на Цесионера свое вземане в размер на 1 800 000 лв. от „ФЮНЕКС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] за сумата от 1 000 000лв. Вземането е възникнало от договор за продажба на вземане от 29.12.2016г., сключен между „АВИСПАЛ“ ООД и „ФЮНЕКС“ ЕООД. В чл. 8 ал. 1 от договора е уточнено, че Цесионерът „БОРА И. Л.“ Б. заплаща цена от 1 000 000лв. срещу прехвърляне на вземането, а в ал. 2 на същия член е записано, че цената следва да се плати в срок до 5 г. от датата на подписване на настоящия договор.

Установено е, че разликата от 800 000лв. между номиналния размер на вземането и цената, на която е продадено, е осчетоводена по дебита на счетоводна сметка 622 - Разходи по операции с финансови активи и инструменти, с посочено основание „продажба на вземане от „ФЮНЕКС“ ЕООД“. Разходната сметка е приключена със сметка 122 - Печалби и загуби от текущата година, в резултат на което ревизираното лице е намалило счетоводния финансов резултат /С./, респективно данъчният финансов резултат /ДФР/- печалба и съответно дължимия корпоративен данък за 2016 г.

Във връзка с горепосоченото ревизиращия екип е приел, че сделката е сключена в отклонение на данъчното облагане. За целта е възложена и експертиза, като съгласно заключението възстановимата стойност на вземането на „АВИСПАЛ“ ООД от „АМАРЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД към датата на придобиване - 29.12.2016г., е в размер на 1 110 439,81 лв.. Пазарната стойност на вземането към момента на продажба - 30.12.2016 г., е също 1 110 439,81 лв. Между стойността на вземането към датата придобиване и стойността към датата на продажба няма разлика, тъй като придобиването и продажбата са в два последователни дни в един и същи месец. Въз основа на това е посочено, че получената разлика между покупната и продажната цена на вземането е 0,00 лв., т.е. отчетената от ревизираното лице загуба от продажба на вземане в размер на 800 000лв., представлява единствено способ на „АВИСПАЛ“ ООД да отчете и признае за данъчни цели разход в размер на 800 000лв., с който да намали С. и да декларира дължим КД в по-малък размер, което представлява отклонение от данъчно облагане.

Във връзка с установеното и на основание чл. 77. ал. 1. във връзка с чл. 16, ал. 1 от ЗКПО е увеличен С. за 2016г. със сумата от 800 000,00 лв.

За 2016 г. дружеството е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО, с която е деклариран С. - печалба в размер на 368 815,19 лв. След данъчно преобразуване е формиран ДФР - печалба в размер на 8 973,49 лв. и годишен КД - 897,35 лв. В резултат на установеното при ревизията, С. допълнително е увеличен с 800 000,00 лв. и е формиран ДФР - печалба в размер на 808 973,49 лв., съответно годишен КД - 80 897,35 лв., внесен данък 897,35 лв. или остатък за довносяне - 80 000,00 лв.

Конкретно за 2018г. е установено, че от ревизираното лице е подадена ГДД от 07.03.2019г. със счетоводен и финансов резултат (загуба) 1 602 865,61 лв. формиран данъчен финансов резултат (данъчна загуба) 654 262,69 лв..

За предходната година - 2017 г. в подадената ГДД ревизираното лице е декларирано нетни приходи от продажби в размер на 11 517 350,00 лв. и размер на месечна авансова вноска - 1

000лв. Подадена е Декларация по чл. 88 от ЗКПО и по чл. 87а, ал. 2 и 3 от ЗКПО с № 22000184285993/12.10.2018г., с която е намален размера на авансовата вноска на 50,00 лв. за м.10, м.11 и м.12.2018 г. През 2018 г. авансово са внесени - 6000лв. - за периода от 01.01.2018г. до 30.06.2018 г. и са начислени лихви в общ размер на 178,87 лв., която е внесена.

През 2018г. по дебита на сметка 622: Разходи по операции с финансови активи и инструменти е осчетоводена сума в размер на 10 288 853,29 лв., която е резултат от отразяването на следните операции: по договор № 91/03.10.2018г. – продажба на вземане от „Локал Асетс Мениджмънт Енд Рисорсис“ АД – 3 788 853лв., по договор № 84/30.11.2018г. – продажба на вземане от „Фюнекс“ ЕООД – 2 000 000лв., по договор № 88/30.11.2018г. – продажба на вземане от „Фюнекс“ ЕООД – 4 500 000лв.

С договор за цесия от 28.09.2018г. „ПАЛМИГРУП“ АД /цедент/ прехвърля на „АВИСПАЛ“ ООД /цесионер/ свое вземане в размер на 7 288 853,29 лв. от „ЛОКАЛ АСЕТС МЕНИДЖМЪНТ ЕНД РИСОРСИС“ АД за цена, равна на номинала на вземането. Установено е, че вземането на „ПАЛМИГРУП“ АД, представлява прехвърлено с договор за цесия от 22.01.2015г. вземане на „ЛОКАЛ АСЕТС МЕНИДЖМЪНТ ЕНД РИСОРСИС“ АД от „ФЮНЕКС“ ЕООД, което на свой ред е възникнало по договор за цесия от 12.01.2015г. сключен между „ПАЛМИГРУП“ АД и „ФЮНЕКС“ ЕООД.

С договор за цесия от 03.10.2018г. „АВИСПАЛ“ ООД /цедент/ цедира на „ФЮНЕКС“ ЕООД своето вземане в размер на 7 288 853,29 лв. от „ЛОКАЛ АСЕТС МЕНИДЖМЪНТ ЕНД РИСОРСИС“ АД за сумата от 3 500 000лв.. Разликата между номинала на вземането и продажната цена в размер на 3 788 853,29 лв. е отчетена като разход по сметка 622.

С договор от 30.11.2018г. „АВИСПАЛ“ ООД /цедент/ цедира на „БОРА И. Л.“ Б. /цесионер/ свое вземане от „ФЮНЕКС“ ЕООД в размер на 3 500 000,00 лв., възникнало от договор от 03.10.2018г., за сумата от 1 500 000лв.. Разликата от 2 000 000лв. между размера на вземането и цената, на която е продадено, е осчетоводена като разход по сметка 622.

С договор от 31.10.2018г. ЕТ „ЕЛПИН ТРЕЙД-ЕЛЕНА НИКОЛОВА“ /цедент/ прехвърля на „АВИСПАЛ“ ООД /цесионер/ свое вземане от „ФЮНЕКС“ ЕООД в размер на 6 500 000лв., възникнало по силата на договор от 30.10.2018 г. между ЕТ „ЕЛПИН ТРЕЙД-ЕЛЕНА НИКОЛОВА“ /цесионер/ и „БОРА И. Л.“ /цедент/ за същата сума.

С договор от 30.11.2018 г. „АВИСПАЛ“ ООД /цедент/ прехвърля на „БОРА И. Л.“ Б. /цесионер/ свое вземане от „ФЮНЕКС“ ЕООД в размер на 6 500 000,00 лв., възникнало по силата на договор от 31.10.2018 г., за сумата от 2 000 000,00 лв. Разликата от 4 500 000,00 лв. между размера на вземането и цената, на която е продадено, е осчетоводена по сметка 622.

От заключението в експертизата е установено, че възстановимата стойност на вземането на „АВИСПАЛ“ ЕООД от „ЛОКАЛ АСЕТС МЕНИДЖМЪНТ ЕНД РИСОРСИС“ АД към датата на придобиване 28.09.2018 г. е в размер на 1 487 014,18 лв., Във връзка с гореизложеното получената разлика между покупната цена /към 28.09.2018г. - 1 487 014,18лв./ и продажната цена на вземането /към 03.10.2018г. - 1 582 942,55лв./ е 95 928,37лв., т.е. налице е положителна разлика от продажба на вземане.

По договора за продажба на вземане от 30.11.2018г., с който „АВИСПАЛ“ ООД /цедент/ прехвърля на „БОРА И. Л.“ Б.-Цесионер, свое вземане от „ФЮНЕКС“ ЕООД, съгласно заключението на експерта стойността на вземането към момента на продажбата е 1 711 933,06 лв. По данни от експертизата, възстановимата стойност на вземането на „АВИСПАЛ“ ЕООД от „ЛОКАЛ АСЕТС

МЕНИДЖМЪНТ ЕНД РИСОРСИС“ АД, като стойност от „ФЮНЕКС“ ЕООД към датата на придобиване 03.10.2018г. е в размер на 1 582 942,55лв., т.е. и при тази сделка е налице положителна разлика от продажба на вземането а към датата на продажбата /03.10.2018 г./ е в размер на 1 582 942,55лв.

Ревизиращият екип е приел за аналогичен и случаят по следните договори за прехвърляне на вземане:

- договор за продажба на вземане от 31.10.2018 г., сключен между ЕТ „ЕЛПИН ТРЕЙД-ЕЛЕНА НИКОЛОВА“- цедент и „АВИСПАЛ“ ООД-цесионер, съгласно който Цедента прехвърля Цесионера свое вземане от „ФЮНЕКС“ ЕООД в размер на 6 500 000,00 лв., възникнало по силата на договор от 30.10.2018 г. между ЕТ „ЕЛПИН ТРЕЙД-ЕЛЕНА НИКОЛОВА“-цесионер и „БОРА И. Л.“-цедент за същата сума от 6 500 000,00 лв.

- договор за продажба на вземане от 30.11.2018 г., сключен между „АВИСПАЛ“ ООД-цедент и „БОРА И. Л.“ Б.-цесионер. съгласно който цедентът прехвърля на цесионера свое вземане от „ФЮНЕКС“ ЕООД в размер на 6 500 000,00 лв., възникнало по силата на Договор от 31.10.2018 г. за сумата от 2 000 000,00 лв.

От заключението на оценителя е установено, че възстановимата стойност на вземането на „АВИСПАЛ“ ЕООД от „ФЮНЕКС“ ЕООД към датата на придобиване на вземането - 31.10.2018г. е в размер на 2 161 329,87лв. Стойността на вземането към момента на продажбата - 30.11.2018г. е 2 180 064,20 лв.. Налице е положителна разлика от продажба на вземането в размер на 18 734,33лв., както по описаните договори за продажба на вземания няма движение на реални парични средства, погасяването на вземанията и задълженията по тях е извършвано единствено чрез покупко-продажби на други вземания /цесии/. Достигнато е до извода, че сделките по описаните по-горе договори през 2018г., по които са отчетени загуби общо в размер на 10 288 853,29 лв., са осъществени при наличието на умисъл за постигане на нерегламентирано данъчно предимство от страна на „АВИСПАЛ“ ООД. О. от ревизираното дружество загуба от продажба на вземане по договорите общо в размер на 10 288 853,29 лв., представлява единствено способ за него да отчете и признае за данъчни цели разход в размер на 10 288 853,29 лв., с който да намали финансовия резултат и да декларира дължим корпоративен данък в по-малък размер, което представлява отклонение от данъчно облагане.

В тази връзка и на основание чл. 77, ал. 1 във връзка с чл. 16, ал. 1 от ЗКПО не са признати за данъчни цели осчетоводените разходи по сметка 622 в размер на 10 288 853,29 лв..

За 2018 г. с ГДД по чл. 92 от ЗКПО е деклариран С. - загуба в размер на 1 602 865,61 лв. След данъчно преобразуване е формиран ДФР - загуба в размер на 654 262,69 лв. и годишен КД - 0,00 лв. В резултат на установеното при ревизията, С. допълнително е увеличен с 10 288 853,29 лв. и е формиран ДФР - печалба в размер на 9 634 590,60 лв., съответно годишен КД - 963 459,06 лв.

По ЗДДС (за доставка във вр. с дерегистрацията по ЗДДС и определяне на задължения за последния данъчен период) е констатирано следното:

„Ависпал“ ООД е дерегистрирано по ЗДДС на 14.01.2020г. на основание чл. 176, т.3 от ЗДДС във връзка с чл. 89, ал.1 от с.з., поради системно невнасяне на дължимия ДДС. Дерекистрацията е извършена с Акт за дерегистрация N./13.01.2020 г., който е влязъл в сила.

Установено е, че ревизираното лице не е начислило ДДС за наличните стоки и услуги към датата на дерегистрацията, за които изцяло или частично е упражнило право на приспадане на данъчен

кредит, съобразно изискванията на чл. 111, ал. 1 от ЗДДС и по реда на чл. 111, ал. 3 от ЗДДС и чл. 77, ал. 4 и ал. 5 от Правилника за прилагане на закона за данък върху добавената стойност /ППЗДДС/.

За последния данъчен период от 01.01.2020г. до 14.01.2020г. дружеството е подало СД по ЗДДС с нулеви данни за доставките и нулев резултат. От лицето не е подаден протокол-опис по чл. 111, ал. 1 от ЗДДС, такъв не е отразен и в дневника за продажби за този период съответно и в резултата: периода деклариран в справка-декларацията.

В хода на предходното ревизионно производство от задълженото лице са изискани и представени оборотна ведомост за 2019г. и инвентаризационен опис към 31.12.2019г. на наличните активи, както и оборотна ведомост за 2020г. и инвентаризационен опис към 31.01.2020г. на наличните активи. Установено е още, че така представените от дружеството инвентаризационни описи възпроизвеждат данните от счетоводния амортизационен план за същия период. От представения инвентаризационен опис към 31.12.2019г. и аналитичната оборотна ведомост за 2019г. ревизиращият екип е установил, че в началото на месец януари 2020 г. /периода, през който е извършена deregистрация по ЗДДС/ ревизираното лице е разполагало с налични активи /ДМА и стоки/.

Освен посочените по-горе доказателства от страна на дружеството са представени фактури, описани в табличен вид на стр. 65 - 67 от РД, както следва: фактури № 19973/07.07.2015г. аванс с ДО 625 000 лв. и ДДС 125 000 лв., № 20319/27.08.2015 г. аванс с ДО 1 020 000 лв. и ДДС 204 000 лв., № 20377/03.09.2015 г. аванс с ДО 2100 000 лв. и ДДС 420 000 лв., № 20434/11.09.2015 г. доставка на ДМА и приспадна аванс ДО 0,00 лв. ДС 0,00 лв., с доставчик Институт по хладилна и климатична техника АД, ЕИК:[ЕИК]. С данъчна основа по чл.27, ал.5 от ЗДДС /Остатъчна Стойност в размер на 1 250 643.65 лв. и ДДС върху остатъчна стойност в размер на 250 128.73 лв. (съгласно инвентаризационен опис по групи ДМА към 31.01.2020г. -машини и оборудване по проект BG 161PO003-2.3.02-0388C001). По всички фактури е упражнено право на данъчен кредит за ДДС.

По фактури № 3319/21.08.2015г. аванс ДО 3464,42 лв. и ДДС 692,88 лв. ф. №3358/14.09.2015 г. доставка на ДМА ДО 3464,43 лв. и ДДС 692,89 лв., с доставчик КАРАНА ООД, ЕИК[ЕИК] и е упражнено право на ДК за ДДС.

По фактури с №[ЕГН]/27.05.2016г. ДМА ДО 35 330.00 и ДДС 7 066.00лв., № [ЕГН]/27.05.2016 г. ДМА ДО 59 800.00 и ДДС 11 960.00, № [ЕГН]/27.05.2016 г. ДМА ДО 20 020.00 и ДДС 4 004.00 лв., с доставчик „БИЗНЕС ПАРК МАНОЛЕ“ ООД, ЕИК[ЕИК]. С данъчна основа по чл.27, ал.5 от ЗДДС /Остатъчна Стойност в размер на 19 713.75 лв. и ДДС върху остатъчна стойност в размер на 3 942.75 лв. (съгласно инвентаризационен опис по групи ДМА към 31.01.2020г.- машини и оборудване 2). По всички фактури е упражнено право на данъчен кредит за ДДС.

По фактури с № 20251/22.01.2016г. телескопичен товарач ДО 232 000,00 ДДС 46 400,00 ф. № 484926/29.01.2018 г. първоначална вноска Дачиа, ДО 4020,99лв. и ДДС 804,20лв., № 498417/26.03.2018 г. главница по договор Дачиа, ДО 16 084,00 лв. ДДС 3216,80 лв. Товарен М., с доставчик КЛАС Б. ЕООД, ЕИК[ЕИК], ДСК ЛИЗИНГ АД, ЕИК[ЕИК], „ДСК ЛИЗИНГ“ АД ЕИК[ЕИК], А. ЛИЗИНГ БЪЛГАРИЯ АД. С данъчна основа по чл.27, ал.5 от ЗДДС /Остатъчна Стойност в размер на 210 672.22лв. и ДДС върху остатъчна стойност в размер на 42 134.45лв. (съгласно инвентаризационен опис по групи ДМА към 31.01.2020г –транспортни средства). По всички фактури е упражнено право на данъчен кредит за ДДС.

По фактури с №1898/17.01.2018г. комп. конф. ДО 901,10 лв., ДДС 180.22лв., №3826/28.05.2019 г.

G. Radar ДО 1208,33 ДДС 241,67 лв., с доставчици ДЖЕЙТИКОМ ООД, ЕИК[ЕИК] и ЕТ Е.- Д. В., ЕИК[ЕИК]. С данъчна основа по чл.27, ал.5 от ЗДДС /Остатъчна Стойност в размер на 805.53 лв. и ДДС върху остатъчна стойност в размер на 161.11лв. (съгласно инвентаризационен опис по групи ДМА към 31.01.2020г –компютърно оборудване). По всички фактури е упражнено право на данъчен кредит за ДДС.

По фактура № [ЕГН]/30.06.2016г. ДМА ДО 200 000лв. ДДС 40 000лв., с предмет оборудване стопански инвентар, с доставчик БИЗНЕС П. М. ООД, ЕИК[ЕИК]. С данъчна основа по чл.27, ал.5 от ЗДДС /Остатъчна Стойност в размер на 15 262.50 лв. и ДДС върху остатъчна стойност в размер на 3 052.50лв. (съгласно инвентаризационен опис по групи ДМА към 31.01.2020г. – оборудване стопански инвентар). По всички фактури е упражнено право на данъчен кредит за ДДС.

По фактури № 920/30.07.2018г., бунгало, ДО 1916,67 лв. ДДС 383,33 лв., № 915/13.07.2018г., аванс за бунгало, ДО 1916,67 лв. и ДДС 383,33 лв., с доставчик „Б., И.“ ООД, ЕИК[ЕИК]. С данъчна основа по чл.27, ал.5 от ЗДДС /Остатъчна Стойност в размер на 2 970,78 лв. и ДДС върху остатъчна стойност в размер на 594,16 лв. (съгласно инвентаризационен опис по групи ДМА към 31.01.2020г –други дълготрайни активи /бунгало/). По всички фактури е упражнено право на данъчен кредит за ДДС. От таблица на л.67 от РД се установява, че общата сума е в размер на 1 500 068,43лв. данъчна основа по чл.27, ал. 5 от ЗДДС (остатъчна стойност и 30 013,70 лв. ДДС върху остатъчна стойност.

В таблицата на л.67 от РД са описани налични стоки и материали към 31.01.2020г., посочена е отчетната стойност на всяка една стока, ДДС, документ за придобиване, доставчик и дали е упражнено право на ДК за ДДС. Съгласно таблицата на л. 67 от РД се установява следното: 3010 „Тарелки“, с отчетна стойност 6 662,83 лв., ДДС в размер на 1332,57 лв. по фактура № [ЕГН]/09.08.2012г., тарелки, ДО 61767,58 лв., ДДС 12 353,52 лв., с доставчик „ЕВРОФРИГО“ АД, ЕИК[ЕИК], с упражнено право на ДК за ДДС по всички фактури. 30101 „Каса за птици“, с отчетна стойност 1 004,00 лв., ДДС в размер на 200,80 лв. по фактура № [ЕГН]/23.11.2015 г., каси за птици, ДО 2 200 лв., ДДС 440,00 лв., с доставчик „ЕНКО ПЛАСТИК“ ЕООД, ЕИК 20163036, с упражнено право на ДК за ДДС по всички фактури. 301262 „К. за яйца“, с отчетна стойност 12 594,76 лв., ДДС в размер на 2 518,96 лв. по Протокол № 69/13.10.2016г., ДО 23 469,96 лв., ДДС 4 693,96лв., invoice №173/13.10.2016г., ДО 12 000 евро (23 469,96 лв.), с доставчик „B. SRL“, с упражнено право на ДК за ДДС по фактура или общо отчетната стойност е в размер на 20 261,59 лв. и ДДС в размер на 4 052,33 лв.

В следствие на извършена съпоставка с подадените дневници за покупки и СД по ЗДДС, са установени конкретните стоки /активи/, за които е упражнено право на приспадане на данъчен кредит при придобиването им.

В тази връзка е направено заключение, вземайки предвид и представения инвентаризационен опис към 31.01.2020г., че „АВИСПАЛ“ ООД е разполагало със същите активи /ДМА и стоки/, които са налични и към 31.12.2019г., респективно и към 14.01.2020г.

По реда на чл. 27, ал. 5 от ЗДДС е определена данъчната основа на наличните активи общо в размер на 1 500 068,43лв., която е формирана като разлика между при придобиването или себестойността на актива, намалена с разходите за амортизации

Според констатациите в РД така определената данъчна основа съответства на остатъчната стойност на активите по представения от лицето инвентаризационен опис към 31.12.2019 г.

респективно към 14.01.2020 г.

В тази връзка и на основание чл. 111, ал. 1 от ЗДДС върху така определената данъчна основа е начислен ДДС общо в размер на 304 066,03лв. за налични активи/стоки към датата на deregистрация по ЗДДС - 14.01.2020г.

2. Относно декларираните вътреобщностни доставки към „О. В.“ с VIN F. в хода на ревизията е установено следното:

С цел установяване реалността на декларираната вътреобщностна доставка към "S. COUVOIR B." - F. и основанието за прилагане на нулева ставка на данъка по фактура № [ЕГН]/15.06.2019 г. на стойност 143 667,45 лв. /73 456 евро/, на основание чл. 5 от Регламент /ЕО/ 1798/2003, е изготвена Молба за административно сътрудничество до данъчна администрация на Франция. От получен отговор е установено, че „Групата О. първоначално е имала вземане от AVISPAL от 2017г. в размер на 73 456 Е., като за да плати това вземане, AVISPAL е предложило на групата О. да прихване дълга си. През 2019г. тя е продала оборудване за 73 456 Е., като не е извършено плащане от страна на група О.. Последната незабавно е продала оборудването на N. L., също установена в България за 70 000 Е., което обстоятелство е било удостоверено от лицето M. V., търговски посредник със седалище в България. По отношение на транспортирането, групата О. не е могла да обоснове транспортирането на стоките с фактура или с други документални доказателства, като в тази връзка не са представени никакви транспортни документи“.

Извършена е насрещна проверка на „НЮ ЛАЙФ 2011“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], като резултатите от нея са обективирани в протокол № П-32003224031834-141-001/23.02.2024г. Ревизиращият екип е констатирал, че дружеството е получател по фактура с № F. от 01.07.2019г., издадена от "О. COUVOIR B.", на стойност 70 000 евро, с предмет на доставката - консумативи и оборудване за люпилня и места за хранене. След проведен разговор с изпълнителния директор на О. COUVOIRS, Н. Б. на „НЮ ЛАЙФ 2011“ ЕООД, е установено, че е предложено оборудване, което са доставили в България. В хода на проверката не са представени транспортни документи, от които да се удостовери как е осъществен транспорта му.

След извършен анализ на представените документи във връзка с доставката, ревизиращият екип е достигнал до извода, че въпросното оборудване не е напускало територията на Р България, тъй като не са налични транспортни документи, доказващи изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка. От извършената насрещна проверка на „НЮ ЛАЙФ 2011“ ЕООД, е установено единствено, че оборудването е доставено от [населено място] със собствен транспорт.

Въз основа на гореизложеното е направен извод, че „АВИСПАЛ“ ООД няма право да прилага нулева ставка по чл. 53, във връзка с чл. 7 от ЗДДС, по декларираната доставка на оборудване с получател „О. В.“ с VIN F.. Доставката е с място на изпълнение на територията на страната и е облагаема по смисъла на чл.12, ал. 1 от ЗДДС. На дата на данъчното събитие данъкът става изискуем за облагаемите доставки и възниква задължение на регистрираното лице да го начисли по реда на чл. 86, ал. 1 от ЗДДС, поради което на ревизираното лице е начислен данък за извършената облагаема доставка по фактура № [ЕГН]/15.06.2019 г., в размер на 28 733,49 лв. за м.06.2019г..

Жалбоподателят е оспорил РА. Позовал се е на заключението на експерта, че вземанията са продадени малко под пазарната цена, определена от независимия оценител. Посочил е, че са представени доказателства за извършено разплащане на насрещни задължения, чрез прихващане, който е законен способ за погасяване на парично задължение. Оспорил е и

непризнаването на декларираната ВОД с фактура №[ЕГН]/15.06.2019г. и начисленият ДДС в размер на 28 733,49 лв., като е изтъкнал, че за извършената доставка е налице писмено потвърждение, че О. COUVOIR B. е получило оборудването, дадено е отговора на данъчната администрация на Франция, а плащането е извършено с прихващане със Споразумителен протокол от 05.07.2019г., представен в хода на ревизията. Изразил е несъгласие и по отношение на начисления ДДС в размер на 304 366,03 лв. на основание чл. 111, ал. 1 от ЗДДС, като е изложил твърдения, че посочената норма е приложима само когато ревизираното лице е прекратило независимата си икономическа дейност, а не когато е deregистрирано по ЗДДС. Позовавал се е на решение по дело № С-552/16 на СЕС.

Ответникът е приел жалбата за неоснователна и съответно РА за законосъобразен по следните съображения:

За 2016г. и 2018г. е извършено увеличение на С., със сумите от 800 000лв. и 10 288 853,29лв., на основание чл. 77, ал.1 във вр. с чл. 16, ал.1 от ЗКПО. Посочил е, че видно от чл. 16, ал. 1 от ЗКПО, когато една или повече сделки, включително между несвързани лица, са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, данъчният финансов резултат се определя, без да се вземат под внимание тези сделки, някои техни условия или тяхната правна форма, а се взема под внимание данъчният финансов резултат, който би се получил при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени и насочена към постигане на същия икономически резултат, но която не води до отклонение от данъчно облагане. Подчертано е, че задължително и необходимо условие, за да се приеме наличието на отклонение от данъчно облагане е да се докаже в зависимост от конкретната сделка, че е сключена при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане. Предотвратяването от своя страна се изразява в определяне на резултат, който би се получил при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени и насочена към постигане на същия икономически резултат, както сделката, водеща до отклонение. Прието е, че органите по приходите са доказали наличието на условията на чл.16, ал.1 от ЗКПО и същата е приложена правилно. Подчертано е, че е назначена експертиза, която е определила пазарната цена към датата на придобиването и продажбата им. От същата е установено, че цената на придобиване на вземанията е тази, която се отличава съществено от пазарната, независимо от обстоятелството, че цената на която същите впоследствие са продадени, съответства на пазарната. Така дружеството е закупило вземания на необосновано завишени цени, след което в много кратък срок ги е продавало на реалната им по-ниска стойност, като е посочил и пример: вземането по от „ФЮНЕКС“ ООД по договора от 29.12.2016 г. е придобито на цена от 1 800 000лв., а на 30.12.2016г. е прехвърлено на „БОРА И. Л.“ Б. за 1 000 000лв. Пазарната цена на придобиването и продажбата на вземането е 1 110 439,81 лв., тъй като сделките се осъществявали в два поредни дни, не е налице разход, който да се осчетоводи по сметка 622, съответно с него да се намали С.. С оглед на това е приел, че ревизираното лице неправомерно е отразило по дебита на сметка 622 сумата от 800 000лв., съответно незаконосъобразно е намалило с тази сума С. за 2016г. Приета е за аналогична ситуацията и по отношение на осчетоводените разходи през 2018г. по сметка 622 за придобитите вземания по описаните договори за цесия, поради което приел изводите на ревизиращите, че ревизираното лице неправомерно е осчетоводило разходи в размер на 10 288 853,29 лв., съответно намалило с тази сума С..

Относно начислен ДДС в размер на 304 066,03 лв. на основание чл. 111, ал. 1 от ЗДДС, ответникът е приел за безспорно установено, че дружеството е било deregистрирано, считано от 14.01.2020г. и че към тази дата е притежавало активи/стоки, за които е приспаднало данъчен кредит при покупката, но не е начислило данък в съответствие с изискванията на ЗДДС. Съгласил се е с определената от ревизиращите данъчната основа на наличните активи/стоки,

съобразно разпоредбата на чл. 27, ал. 5 от ЗДДС. Не е споделил твърдението на жалбоподателя, че дружеството е развивало икономическа дейност, доказателство което била повторната регистрация. Посочил е, че ревизираното лице е deregистрирано на 14.01.2020г., а повторната регистрация е от 26.08.2022г. по избор, като е отчел и периода между двете събития, а именно две години и почти осем месеца. Мотивирал се е и че липсват доказателства, от които да се установи, че към датата повторната регистрация стоките са били налични.

По отношение на непризнатата ВОД е приел, че независимо от обстоятелството, че ревизираното лице разполага с процесната фактура и документ за заплащане - протокол за прихващане, но не и с транспортни документи. Макар транспорта да е за сметка на получателя, той не е представил транспортни документи пред данъчната администрация на Франция. С оглед това е споделен извода на органите по приходите, че оборудването не е напуснало територията на страната. Доказателство за това бил даденият отговор от последващия купувач - „НЮ ЛАЙФ 2011“ ЕООД, съгласно който оборудването е получено в [населено място] и е транспортирано с негов транспорт. В тази връзка след като оборудването не е напуснало страната, то доставката е облагаема по смисъла на чл. 12, ал. 1 от ЗДДС. Позовал се е на практиката на СЕС по прилагането на чл. 138 от Директива 2006/112/ЕО, съгласно която освобождаването от облагане с ДДС на ВОД се прилага само, когато правото да се разпорежда като собственик със стоката е прехвърлено на получателя по доставката и доставчикът докаже, че стоката е изпратена или превозена в друга държава членка и че вследствие на това изпращане или превозване стоката е напуснала физически територията на държавата членка на доставката, от която е изпратена (вж. т. 1 от диспозитива на решение по дело С - 409/04, и др., т. 31 от решението по дело С-273/11, т. 29 от решение по дело С - 430/09, и други). Както се посочва в т. 38 и т. 39 от Решение по дело С - 273/11, при тези условия възложените на данъчнозадължено лице задължения в областта на доказването следва да се определят в зависимост от условията, изрично заложили в това отношение от националното право, и в зависимост от обичайната практика, установена за сходни операции (т. 38). Посочено е, че за дружеството - жалбоподател в ревизионното производство е било в тежест да установи по пътя на пълното доказване юридическите факти, представляващи основание за освобождаване на ВОД, което в конкретния случай не е било сторено. Предвид изложеното, РА е потвърден.

В СЪДЕБНОТО ПРОИЗВОДСТВО по делото е приобщена административната преписка и допълнително представени писмени доказателства от жалбоподателя: уведомление за прихващане, подписано от „О. В.“ и „Ависпал“ относно потвърждението на първия за финансови отношения, с предмет инвойс фактура № [ЕГН]/15.06.2019г., баланс и ОПР за 2020г. и 2021г.. С молба от 09.05.2025г. е представен и превод на уведомление за прихващане л.235, 5 броя фактури –л.236 до л.245, счетоводни справки от Ависпал -3 бр. и Уведомление за приемане на данни от VIES декларация за отчетен период юли 2019 с вх. № ДДС.2225-1215329-36р., с молба от 12.06.2025г. (л.310) са представени отново доказателства от жалбоподателя –справка декларация за ДДС за м.07.2017г., уведомление за приемане на справка декларация за ДДС за м.07.2017г., справка декларация за ДДС за м. 08.2017г. и уведомление за приемането ѝ, дневник на покупките и продажбите за м.08.2017г., уведомление за приемане на справка-декларация за ДДС за м.09.2017г. и за приемане на VIES декларация за м.09.2017г., дневник на покупките за м.09.2017г. и дневник на продажбите за м.09.2017г.; с молба от 09.07.2025г. са представени протоколи по чл. 117 от ЗДДС за м.07, м.08 и м.09.2017г., с молба от 24.07.25г. са представени отчетни регистри за м.07,08 и м.09.2017г..

В съдебно заседание на 03.06.2025г. /протокол на л.306/ ответникът е оспорил датата на споразумението за прихващане /макар да се касае за свидетелстващ частен документ/, съответно е открито производство по оспорване и е указана доказателствената тежест на жалбоподателя. От ответника е направено искане за представяне на отчетни регистри по закона

за ДДС за 2017г. за месеци 7, 8 и 9, както и за представяне на Протокол по чл. 117 ЗДДС. С молба от 09.07.2025г. докладвана в с.з. на 11.07.2025г. тези доказателства са представени.

Изслушано е и заключението по съдебно-оценителната експертиза от 23.05.2025г. на вещото лице А. Д. –л.256 до л. 297 със задача да се определи пазарната цена на вземания по процесните 5 броя договори за продажба на вземания, сключени през 2016 г. и 2018 г. към датата на продажбата им от „Ависпал“, както и допълнителна задача (по молба на ответника) да се определи пазарната цена на вземанията към датата на придобиване на вземането от „Ависпал“ ООД.

В заключението си вещото лице (прието без възражения от страните) се е мотивирало, че определянето на пазарната стойност на вземанията по посочените в нея 5 броя договори за продажба на вземане е извършено от оценката с използването на Метода на сравнимите неконтролирани цени за определяне на пазарния лихвен процент и метода на увеличената стойност за определяне възстановимата стойност на вземанията. При метода на увеличената стойност е определена дисконтова норма, като същата е определена по метода на натрупването. Пояснило е, че към пазарния лихвен процент към датата на подписване на договорите за цесия следва да се добави компонента, отчитаща стопанския и финансов риск, определен от специфичните условия при анализа на наличната информация за дружествата - длъжници.

Пазарната стойност на вземанията по оценяваните договори е оценена и предложена от оценителя, по следния начин:

По въпрос 1: По договор за продажба на вземане от 30.12.2016 г. между „АВИСПАЛ“ ООД-цедент и БОРА И. Л. /Б./ - цесионер – за вземане, което е придобито от „АВИСПАЛ“ ООД на 29.12.2016г. от „ФЮНЕКС“ ЕООД:

Вещото лице е посочило пазарната стойност на вземането към датата на придобиване 29.12.2016г. от „Амарел“ООД е в размер на 1 166 527,78 в. /Възстановимата стойност на вземането е отразило в Таблица-Приложение №2 към оценката, от която се установява, че нормата на дисконтиране е 20 %, приходите и активите за 2014 г. е в размер на 454 000,00 лв. (с дисконтов фактор 0,83333 и дисконтирани потоци 378 333,33 лв.), за 2015г. е в размер на 585 000,00 лв.(дисконтов фактор 0,69444 и дисконтирани потоци406 250,00), за 2016г. в размер на 660,000,00 лв. (с дисконтов фактор 0,57870 и дисконтирани потоци 381 944,44 лв.) и настояща стойност в размер на 1 166,527,78 лв. ЗА 2014г. е посочило приходи 4000 лв, финансови активи 450000 или общ 454000, за 2015г. приходи 135000 лв., финансови активи 450000 или общо 585 000лв., за 2016г. приходи 110000, финансови активи 550000 или общо в размер на 660000лв./

Съответно пазарната стойност на вземането към момента на продажба - 30.12.2016г. /т.е. след един ден/, възлиза на същата стойност от 1 166 527,78лв. Между стойността на вземането към датата придобиване и стойността към датата на продажба няма разлика, тъй като придобиването и продажбата са в два последователни дни в един и същи месец.

По въпрос 2: По договор за продажба на вземане от 03.10.2018г. между „АВИСПАЛ“ ООД-цедент и „ФЮНЕКС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] - цесионер – за вземане, което е придобито от „АВИСПАЛ“ ООД съгласно договор от 28.09.2018г. между „АВИСПАЛ“ ООД и „ФЮНЕКС“ ЕООД:

В.л. определя пазарна стойност на вземането на дружеството „АВИСПАЛ“ ЕООД от „ЛОКАЛ АСЕТС МЕНИДЖМЪНТ ЕНД РИСОРСИС“ АД към датата на придобиване 28.09.2018г. в размер на 2 683 121,82лв. Стойността на вземането към момента на продажба - 03.10.2018г., възлиза на 2 479 867,05 лв. Пазарната стойност на вземането на дружеството „АВИСПАЛ“ ЕООД от „ЛОКАЛ

АСЕТС МЕНИДЖМЪНТ ЕНД РИСОРСИС“ АД, като стойност от „ФЮНЕКС“ ЕООД към датата на придобиване 03.10.2018 г. възлиза в размер на 2 479 867,05 лв..

По въпрос 3: По договор за продажба на вземане от 30.11.2018г. между „АВИСПАЛ“ ООД-цедент и „БОРА И. Л.“ /Б./ - цесионер - вземането е придобито от -АВИСПАЛ“ ООД съгласно договор от 03.10.2018г. между „АВИСПАЛ“ ООД и „ФЮНЕКС“ ЕООД. Определената пазарна цена на вземането от 03.10.2018г. е цената, която би могла да се получи при продажбата му. Тази стойност е цедирана по Договор за продажба на вземане от 30.11.2018г. и поради тази причина посочените два договора по т.ІІ и т.ІІІ са обвързани, като следствие от няколко финансови сделки. Възстановимата стойност на вземането на дружеството „АВИСПАЛ“ ЕООД от „ЛОКАЛ АСЕТС МЕНИДЖМЪНТ ЕНД РИСОРСИС“ АД, като стойност от „ФЮНЕКС“ ЕООД към датата на придобиване 03.10.2018 г. е в размер на 1 582 942,55 лв. Стойността на вземането към момента на продажба - 30.11.2018 г., е 1 711 933,06 лв. Вещото лице е заключило, че пазарната стойност на вземането на дружеството „АВИСПАЛ“ ЕООД от „ЛОКАЛ АСЕТС МЕНИДЖМЪНТ ЕНД РИСОРСИС“ АД, като стойност от „ФЮНЕКС“ ЕООД към датата на придобиване 03.10.2018 г. възлиза в размер на 2 479 867,05 лв. Стойността на вземането към момента на продажба -30.11.2018 г., възлиза в размер на 1 750 064,60 лв.

По въпрос 4: По договор за продажба на вземане от 30.11.2018г. между „АВИСПАЛ“ ООД-цедент и „БОРА И. Л.“ /Б./ - цесионер - вземането е придобито от „АВИСПАЛ“ ООД съгласно договор от 31.10.2018 между ЕТ „Е. Т.-Е. Н.“ и -АВИСПАЛ“ ЕООД. Сочи се, че пазарната стойност на вземането на дружеството „АВИСПАЛ“ ЕООД от „ФЮНЕКС“ ЕООД към датата на придобиване на вземането 31.10.2018 г. възлиза в размер на 2 698 892,36 лв., а стойността на вземането към момента на продажба - 30.11.2018 г., възлиза на 2 162 871,96 лв.

По въпрос 5: По договор за продажба на вземане от 01.10.2020 г. между -АВИСПАЛ“ ООД-цедент и „ЕВРОФИНАНС СЪРВИСИС“ ООД с ЕИК[ЕИК] - цесионер - вземането е придобито от -АВИСПАЛ“ ООД съгласно НА №119/29.02.2016г. За начална дата на неплатежоспособността/свръхзадължнялостта на „Жарава - 77“ АД е определена 11.03.2016г.. „Жарава - 77“ АД - в несъстоятелност е с прекратена търговска дейност, считано от 08.09.2020г. Продажбата на вземането е след тази дата. Към датата на оценката на оценителя не са представени никакви ФО на дружеството, такива не са налични и в Търговския регистър. Във връзка с установеното, оценителят е приел, че стойността на вземането към датата на придобиване е съгласно нотариален акт от 29.02.2016г. което е в размер на 1 695 933,40 лева, а към датата на продажба е 100 000 лв. - колкото е била стойността, определена в Договора за продажба на вземане от 01.10.2020 г., заплатена на 31.12.2020г. - 61 010,16 лева и на 20.12.2021г. - 38 989,34 лева със споразумения между страните „Ависпал“ ООД и „Е. С.“.

Показания по делото е дал свидетелят Д. Д. К.. Видно от същите - познава управителката на „Ависпал“ отдавна, работили са с нея и тя го е извикала като консултант по сделка през 2019г. Обяснява, че се е продавало селскостопанско оборудване за отглеждане на птици. Конкретизира, че ставало въпрос за вентилатори, машини за уговяване на животни, охладителни системи и хранилки. Пояснява, че и той е внасял такива изделия в продължение на години и е продавал включително и на „Ависпал“, както и на други дружества. Спомня си, че приемането и предаването на селскостопанското оборудване за специфичен вид птици е било през лятото на 2019г., а лицето Н. Б. е бил представител на „О. Б.“. Ставало е въпрос за доста голямо количество, касаещо натоварването на няколко камиона. На въпрос зададен от процесуалния представител на ответника посочва, че предаването на оборудването се е извършило на [улица] [населено място] като потвърждава, че е присъствал физически, както и че не знае транспорта за чия сметка и кой го е платил.

СЛЕДОВАТЕЛНО ОТ ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ ПРИЕМА СЛЕДНОТО:

РА, съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК, е издаден от ръководителя на ревизията и от лицето, което я е възложило. Генериран е като електронен документ, за което по преписката на диск са представени доказателства за наличие на ел.подписи, които и не са оспорени (л.146 от делото). За материална и териториалната компетентност на органите по приходите са представените заповеди на основание чл.11, ал.1 т.1 от ЗНАП вр. с чл.112, ал.2 т.1 от ДОПК. ЗВР е издадена от определеното лице да изпълнява функциите на компетентен орган по чл.112, ал.2 т.1 от ДОПК.

На следващо място се приема, че са спазени процесуалните правила за извършването на ревизията. Ревизионният акт е издаден в предвидената форма съгласно чл.120, ал. 1 от ДОПК и съдържа рквизитите по чл.120, ал. 1 от ДОПК. Оспореният РА съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размера на обжалваните задължения.

Не са допуснати процесуални нарушения вкл. релевираните такива. Относимите факти са установени правилно и няма непълнота по тяхното попълване, като спорът между страните е по същество във връзка с интерпретацията на установените факти.

По съществото на спора:

По ЗКПО за 2016г.

За 2016г. РЛ е отчело по сметка 622 – „Разходи по операции с финансови активи и инструменти разходи“, сумата от 800 000лв., която произтича от продажбата на вземането от РЛ към Б. И. Л. на 30.12.2016г. под стойността му, което е отчетено като текущ разход. Това вземане е закупено на 29.12.2016г. от РЛ за 1 800 000лв. и е продадено на следващия ден 30.12.2016г. за 1 000 000лв..Съответно разликата от 800 000 е разход.

Изводите на органите по приходите са за липса на реално движение на парични потоци, поради което е счетено, че намаляването на ФР за 2016г. със сумата от 800 000лв. е неправилно. Има сделка в отклонение на данъчното облагане, за да се плати по-малко КД.

Съгласно в.л. в ревизионното производство към датата на придобиване - 29.12.2016г. и към датата на продажба 30.12.2016г., пазарната стойност на вземането е в размер на 1 110 439,81 лв. Съгласно в.л. в съдебното производство цената е 1 166 527,78лв.. Следователно тази положителна разлика от 56 087,97лв. би се съобразила, ако се касаеше за реална цесия, докато органите по приходите не са зачели тази сделка за такава. Твърдението на защитата в писмените бележки, че това доказвало, че продажната цена е действителната –не се споделя. Дали има или не действителна цесия следва от правния анализ на клаузите на договора. Съдът споделя изложеното от органите по приходите, че има идентичните разпоредби касателно плащането – така в чл.8 ал. 2 е записано, че цената следва да се плати в срок до 5г. от датата на подписване на договора. Целта на РЛ не е била на 29.12.2016г. да придобие вземането в действителност, тъй като още на 30.12.2016г. го е продал и то със значителна загуба, отчетена като разход. Също и целта на цесионера не е била да придобие вземането от РЛ, тъй като е можел да го придобие от предходното дружество. Видно е и от двете експертизи, че за 1 ден вземането не променя цената си. Следователно зад 2 те цесии като каузални договори не стои правното основание за смяна на титуляра на вземането или погасяване на дълг чрез прихващане/каквато е тезата на оспорващия/, а стои друга цел, правилно разчетена като в отклонение на данъчното облагане. Не следва да се забравя, че РЛ е deregистрирано по ДДС, поради неплащане на ДДС.Тези цесии са сключени в заобикаляне на закона, поради което не са действителни, нищожни са. Движение на вземането от едната в другата правна сфера е

формално, страните нямат намерение да се задължават, нито да плащат цената, нито по друг начин да погасяват дълга си. Отлагането на плащането е за срок от 5 години, видно от договора, което е и доказателство за това. Срок, след който дори страната не може да потърси принудително изпълнение, защото правото за това е погасено. Ето защо - съдът приема, че аргумент в полза на това, че цесията е сключена само с цел неплащане на КД е и обстоятелството, че т.нар. цена като разлика е нереално завишена. Без оглед на това, че оценката на 2-те вещи лица се различава, е видно, че не придобивната, а продажната цена е близка по действителната. Факта, че за 2 дни същата е посочена като значителна разлика от РЛ, като и 2-те вещи лица са категорични, че няма промяна, именно свидетелства за намерения на РЛ. Няма анализ какво е обусловило тази разлика за 1 ден от 800 000лв, защо толкова се е обезценило вземането, какво е мотивирало РЛ да го придобие за 1 800 000лв., а на следващия ден – да го продаде за 1 000 000лв. с посочената загуба и то в предпоследния ден на 2016г..

Трябва да се допълни това дали реално има загуба от 1 166 527,78 /действителната покупна цена от в.л. по СЕ, а не 1 800 000лв./ и втората от 1 000 000лв. т.е. загуба от 166 527,78лв. -за спора е ирелевантно. РЛ е трябвало да я отчете тази загуба, а не да отчете отчетената такава от 800 000лв.. Още вещото лице по време на ревизията е изчислило друга пазарна цена – от 1 110 439,81лв. т.е. разлика от 110 439,81лв., но това не е довело до преизчисляване на КД в тази насока именно защото тази сделка не е счетена за реална, каквито доводи и съдът споделя и не се налага да преизчислява ФР и КД на база на СЕ. Твърдението в писмените бележки н оспорващия, че няма отклонение от данъчно събитие, защото вземането е продадено от РЛ малко под пазарната си цена /110 439,81лв. по СЕ/ е несъстоятелно. Проблемът не е в продажната цена, а в разликата между покупна и продажна цена в рамките на 1 ден. Както се подчерта, видно и от 2-те експертизи стойността на вземането не се променя за 1 ден, поради което ако е продадено за 1 000 000лв. на 30.12.2016г. за около тази цена и следва да е закупено ден преди това на 29.12.2016г., а не за 1 800 000лв.. Именно това аргументира констатацията на органите по приходите за недействителни цесии с формиране на разлика, представена като разход, за да се избегне данъчно облагане.

Следователно - правилен е извода, че има сделки в отклонение на данъчното облагане и не следва да се зачита декларираната разлика от 800 000лв. по сметка 622 като разход от РЛ. В тази връзка съдът намира, че правилно на основание чл. 77. ал. 1. във връзка с чл. 16, ал. 1 от ЗКПО е увеличен С. със сумата от 800 000лв., която РЛ е отчетло като загуба. Като извод –се налага това, че правилно в РД и РА е отчетено, че след като като за 2016 г. дружеството е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО, с която е деклариран С. - печалба в размер на 368 815,19 лв., съответно дължим КД - 897,35 лв., то в резултат на установеното при ревизията, С. допълнително следва да се увеличи с 800 000лв./непризнатия по-горе разход/, с коетоДФР – е печалба в размер на 808 973,49 лв., съответно дължимия годишен КД е в размер на 80 897,35 лв.. Като се съобрази, че е внесен данък 897,35 лв. то остава за довносяне - 80 000лв. КД за 2016г..

Следователно – жалбата в тази част е неоснователна.

Същият е подходът за дължимия КД за 2018г., където има още няколко вземания подобно придобити и продадени в рамките на дни или до месец-два. Споделя се анализа въз основа на договорите за липса на реално движение на парични средства и за сделки, сключени в отклонение на данъчното облагане единствено с цел отчитане на загуба, манипулиране на ФР и плащане на по-нисък КД. Дори да има променен начин на придобиване не чрез плащане, а прихващане, то необяснима е разликата в оценката на вземанията. С оглед това -съображенията са гореизложените за недействителност на цесиите. Основата цел за придобиване на конкретно вземането би трябвало да е не, за да се отчужди в близките дни без причина и то при значителна необяснима обезценка, а да има реална възможност да се събере. Съответно РЛ би

го прехвърлило, за да получи сумата, която е договорена към момента, тъй като е на по-ниска цена, а не след 5 години, когато и да не се плати вече не могат да се предприемат принудителни действия по събирането му, тъй като ще е погасено правото за това. Ако в действителност РЛ е искало да има цесия- реално би оперирало с реалната стойност на вземането – било такава, каквато е посочено от в.л. на органите по приходите, било от настоящето в.л..

Конкретно за 2018г. е установено, че от ревизираното лице е подадена ГДД от 07.03.2019г. със счетоводен и финансов резултат (загуба) 1 602 865,61лв. формиран данъчен финансов резултат (данъчна загуба) 654 262,69лв.

През 2018г. по дебита на сметка 622 „Разходи по операции с финансови активи и инструменти е осчетоводена сума в размер на 10 288 853,29лв., която е резултат от отразяването на следните операции: по договор № 91/03.10.2018г. – продажба на вземане от „Локал Асетс Мениджмънт Енд Рисорсис“ АД – 3 788 853лв., по договор № 84/30.11.2018г. – продажба на вземане от „Фюнекс“ ЕООД – 2 000 000лв., по договор № 88/30.11.2018г. – продажба на вземане от „Фюнекс“ ЕООД – 4 500 000лв.

Тази сума правилно е приета, че необосновано е формирана като разход.

Същата касае договори за цесия от 28.09.2018г., с който „ПАЛМИГРУП“ АД /цедент/ прехвърля на „АВИСПАЛ“ ООД /цесионер/ свое вземане в размер на 7 288 853,29лв. от „ЛОКАЛ АСЕТС МЕНИДЖМЪНТ ЕНД РИСОРСИС“ АД за цена, равна на номинала на вземането.

От заключението на в.л. в ревизионното е видно, че пазарната цена към датата на придобиване 28.09.2018г. е в размер на 1 487 014,18лв., поради което разлика между покупната цена /към 28.09.2018г. - 1 487 014,18 лв./ и продажната цена на вземането /към 03.10.2018г. - 1 582 942,55 лв./ е 95 928,37 лв., т.е. налице е положителна разлика от продажба на вземане.

От вещото лице в съдебното производство – се установява пазарна цена, която е различна по договорите. Към 28.09.2018г. е 2 683 121,82лв., а към 03.10.2018г. е 2 479 867,05лв. т.е. налице е отрицателна разлика – 203 254,77лв.. Това е стойността на загубата по това вземане /ако беше счестена цесията за действителна/, а не отчетена от РЛ в размер на 3 788 853,29 лв. като разход по сметка 622. Ето защо този разход не трябва да се признава, защото и той е в отклонение от данъчното събитие по смисъла на чл.16 от ЗКПО. Ирелевантно е, че има разход в някаква стойност. Ако е било така – РЛ да го е декларирало в този размер. Доколкото това не е било така, поради симулацията с цел данъчна облага, то и органите по приходите не са коригирали ФР по стойността на тяхната експертиза, а изцяло не са признали посоченото от РЛ като разход.

По следващия договор – разликата от 2 000 000лв. отчетена в сметка 622 – също не трябва да се признава като разход. Видно е, че с договор от 30.11.2018г. „АВИСПАЛ“ ООД /цедент/ цедира на „БОРА И. Л.“ Б. /цесионер/ свое вземане от „ФЮНЕКС“ ЕООД в размер на 3 500 000лв., възникнало от договор от 03.10.2018г. за сумата от 1 500 000лв. с разлика от 2 000 000лв. между размера на закупуване на вземането и цената, на която е продадено, осчетоводена като разход по сметка 622.

Видно от вещото лице на органите по приходите А.П.–л.264-265 приложение папка 2 – към 03.10.2018г. стойността на придобиване е 1 582 942,55лв. а към продажбата 30.11.2018г. стойността на вземането е 1 711 933лв. или положителна разлика от 128 990,45лв. т.е. няма загуба, а печалба.

Видно от вещото лице в съдебното производство А.Д. към 03.10.2018г. вземането е 1 582

942,55лв., а към 30.11.2018г. 1 750 064,60лв. т.е. РЛ не продава на загуба, както е отчело, а на печалба от конкретно -167 122,05лв., поради което е правилен извода на органите по приходите, че има сделка в отклонение от данъчното облагане и разликата от 2 000 000лв. отчетен като разход не трябва да се признава.

Същите са констатациите и по декларираната загуба по следващия договор.

Видно от в.л. П. л.265 папка 2 –по договор за продажба от 30.11.2018г. между РЛ и БОРА И. Л. стойността на вземането - към датата на придобиване 31.10.2018г. е 2 161 329,87, а към датата на продажбата на 30.11.2018г. е 2 180 064,20лв. т.е. на печалба от 18 734,33лв.

В.л. от СЕ –А.Д. сочи тези стойности на 2 698 892,36лв. и 2 162 871,96лв. т.е. вече на загуба от 537 020,40лв., но не и на деклариания разход в сметка 622 загуба от 4 500 000лв., поради което правилно от органите по приходите не е зачетена по вече маркираните съображения за недействителност на цесията.

Ето защо в заключение съдът намира, че правилно органите по приходите на основание чл. 77, ал. 1 във връзка с чл. 16, ал. 1 от ЗКПО не са признали за данъчни цели осчетоводените разходи за 2018г. по сметка 622 в размер на 10 288 853,29 лв.. Доколкото за 2018 г. с ГДД по чл. 92 от ЗКПО е деклариран С. - загуба в размер на 1 602 865,61 лв., /и формиран ДФР - загуба в размер на 654 262,69 лв. и годишен КД - 0,00 лв./, то в резултат на установеното при ревизията, С. допълнително е увеличен с 10 288 853,29 лв. и следва да се формира ДФР - печалба в размер на 9 634 590,60 лв., съответно дължим годишен КД за 2018г. - 963 459,06 лв.

Следователно РА в посочената част също е правилен и жалбата като неоснователна трябва да се отхвърли. Освен дължим еКД за 2016г. 80 897,35 лв. или за довносяне 80 000лв. , дължим е и за 2018г. КД – от 963 459,06лв..

За ЗДДС –съдът споделя фактическите констатации в РД и РА, изразяващи се в това, че „Ависпал“ ООД е дерегистрирано по ЗДДС на 14.01.2020г. на основание чл. 176, т.3 от ЗДДС във връзка с чл. 89, ал.1 от с.з., поради системно невнасяне на дължимия ДДС. Дерекстрацията е извършена с Акт за дерекстрация N./13.01.2020г., влязъл в сила.

В РД е определена данъчна, която съответства на остатъчната стойност на активите по представения от лицето инвентаризационен опис към 31.12.2019 г. респективно към 14.01.2020 г.. Така по реда на чл. 27, ал. 5 от ЗДДС е определена данъчната основа на наличните активи общо в размер на 1 500 068,43 лв., която е формирана като разлика между при придобиването или себестойността на актива, намалена с разходите за амортизации.

Съдът приема, че правилно на основание чл. 111, ал. 1 от ЗДДС върху така определената данъчна основа е начислен ДДС общо в размер на 304 066,03 лв. за налични активи/стоки към датата на дерекстрация по ЗДДС - 14.01.2020 г.

Няма констатации и установявания, които да променят посочените величини за изчисляване на визираното ДДС. Указана е на страните доказателствената тежест и освен, че няма и твърдения в тази насока, няма и факти, които са опровергават или включването на някой актив или оценката му. Следователно фактурите на придобитите активи са описани конкретно в РД и по всички тях е ползвано ДДС, за което не се спори и спорът в тази насока е правен. Твърдението на оспорващия е, че не трябва да се прилага чл.111 от ЗДДС, тъй като дружеството отново е регистрирано на 26.08.2022г. по ДДС и не е спирало да извършва дейност. В тази връзка се позовава на представен баланс за 2020г.и 2021г. /молба на л.179/. Това твърдение не се споделя.

Изискването в чл.111 от ЗДДС за преустановяване на облагаемата икономическа дейност е различно от преустановяване на икономическата дейност на дружеството и тази разлика е в думата „облагаема“. При нова регистрация по ДДС е налична обратната хипотеза на [чл. 76, ал. 2, т. 2 ЗДДС](#) –когато вече внесеният ДДС при прекратената регистрация – се приспада отново. Идеята на чл.111, ал.1 от ЗДДС, чрез създадена фикция, е да се избегне възможността стоките, за които дължимия ДДС е станал подлежащ на приспадане, да станат обект на необложено с данък крайно потребление вследствие на преустановяване на облагаемата икономическа дейност. В този смисъл е и т. 40 и 41 от [решение по дело С-552/16](#) /на което необосновано се позовава страната/, където СЕС е посочил, че както личи от самия текст на [член 18, буква "в" от Директивата за ДДС](#) и от целта на тази разпоредба, този анализ (относно задължението за начисляване на ДДС върху активите при дерегистрация) обаче е релевантен, само когато заинтересованото лице е преустановило облагаемата си икономическа дейност и повече не извършва облагаеми сделки, а когато това лице продължава икономическата си дейност, държавите членки не разполагат с предвидената в [член 18, буква "в"](#) възможност. Следва да се има предвид, че това решение на СЕС касае дружество в ликвидация. В тази връзка трябва да се подчертае, че има различни причини за дерегистрация- по почин на страната или по инициатива на данъчните органи, когато или има прекратяване на дейността като цяло или когато няма, но дружеството е извършило конкретни данъчни нарушения /както в понастоящем неплащане на ДДС/. Каквато и да е причината за прекратяване - същото като юридически факт е настъпило и не се изследва дали дружеството продължава да върши облагаема дейност, или не, извършва ли изобщо дейност и т.н., а директно се прилага последицата от дерегистрацията по силата на фикцията, за да не остане несъбран ДДС. Фикцията е тази, че се счита, че дружеството е приключило дейността си, поради което се прави разбор на активите и доставките с ползвано ДДС и същото подлежи за съответния данъчен период на връщане. След като има нова регистрация, ако е било внесено, се възстановяван на РЛ. Правилата са ясни и нормата е безусловна. По изложената причина са неотнормирани представените баланси за 2020г. и 2021г. и дали има или не оборот за задължителна регистрация по ДДС, за да може да се твърди, че има облагаема икономическа стойност. Дали да се приложи чл.111, ал.1 от ЗДДС се преценява към Акта за дерегистрация N./13.01.2020г., който е влязъл в сила и се ползва със стабилитет и това прави приложението на чл.111, ал.1 от ЗДДС задължително.

На следващо място органите по приходите не са признали прилагането на нлева ставка по ВОД към „О. В.“, поради което са начислили съответното ДДС. Съдът също споделя тези констатации. Съгласно постоянната съдебна практика на СЕС освобождаването на ВОД на дадена стока става приложимо само, когато правото на разпореждане като собственик с тази стока е прехвърлено на приобретателя и продавачът докаже, че посочената стока е изпратена или транспортирана в друга държава членка и вследствие на това изпращане или транспортиране същата стока е напуснала физически територията на държавата членка на доставката /[решение на СЕС от 27.09.2007 г. по дело № С-409/04 Teleos](#) и т. 31 от [решение на СЕС от 06.09.2012 г. по дело № С-273/11](#) М. G. Kft/. В конкретния случай, както е установено в РД /л.62/ и РА предметът на доставката е препродаден от френското дружество на „Ню лайф“, установено в РБ. Стоката не е напуснала РБ, за да се ползва нулева ставка по чл.53 от ЗДДС, поради което е правилно позоваването в доклада на чл.17, ал.2 от ЗДДС за мястото на доставка. Съдът кредитира показанията на свидетеля Д. К., който е присъствал физически на натоварването на оборудването, когато е имало и представител на френското дружество, но това само доказва, че оборудването е напуснало базата на РЛ, но не и територията на РБ. Не е спорно наличието от „О. В.“ на потвърждение за финансови отношения, с предмет инвойс фактура № [ЕГН]/15.06.2019г., както и представеното уведомление за прихващане на л.224-225. Макар да се касае за частен документ, който е оспорен за датата 05.07.2019г. от ответника, то преценката за достоверността на същия – се извежда от цялостния анализ на останалите доказателства. Същият разкрива, че не е установено предмета на доставката да е напуснал територията на РБ

и освен липсата на доказателства за транспорта от РБ към Франция/както и за обратното от Франция към България/, фактът, че стоката е продадена след 14 дни на „Ню лайф“, установено в РБ, потвърждава констатациите на органите по приходите. Ето защо неправилно РЛ е подходило със нулева ставка по фактура № [ЕГН]/15.06.2019 г. на стойност 143 667,45 лв. /73 456 евро//, съответно правилно в РД и РА за същата е начислен ДДС в размер на 28 733,49лв. и в тази част жалбата също е неоснователна и трябва да се отхвърли.

Следователно в цялост жалбата е неоснователна- нито ангажираните гласни доказателства, нито писмените такива и новата СЕ, променят констатациите на органите по приходите за съответните данъчни периоди.

С изхода от спора следва да се присъди юрк.възнаграждение на ответника. Видно от решение на СЕС от 25.01.24г. по дело С -438/22г. за Наредба 1/2004г. определените там минимални размери не са задължителни, поради което съдът като взе предвид, че делото не се отличава с фактическа и правна сложност, има проведени 5 съдебни заседания, в които ответникът се е явил в 3, за 1 е представил бележки, има оспорване, поради което се определя юрк.възнаграждение на 10 000лв./в този смисъл на промяна на юрк.възнаграждение по РА под минимума – решение №6718 от 19.08.2025г. по адм.дело №3473/25г. на ВАС, с което е оставено в сила опр.№25599 от 14.11.2024г. по адм.дело №11732/22г. АССГ за разностите/.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на „АВИСПАЛ“ ООД ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], №1, представлявано от управителя П. С. срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ /РА/ Р-22222523001179-091-001 от 18.04.2024г., издаден от С. Н. Г. на длъжност началник отдел „Ревизии и проверки“ в дирекция СДО при ТД на НАП-С., възложила ревизията и от Т. Г. П. на длъжност „главен инспектор по приходите“, ръководител на ревизията, потвърден с РЕШЕНИЕ №1329 от 01.01.2024г. на Директора на Дирекция ОДОП при ЦУ на НАП-С., с който са установени допълнителни задължения за корпоративен данък /КД/ от 80 897,35лв. за 2016г. /и лихви от 60 558,09лв./ и 987 824,36лв. КД за 2018г. /и лихви от 540 327,86лв./ и по Закона за данък върху добавената стойност установено ДДС в размер на 132 614,20 лв. за дан. период м.06.2019г., от които за довносяне 28 733,49лв.непризнат ДДС по ВОД /и лихва от 43531,41лв./, както и ДДС от 304 066,03 за дан. период м.01.2020г. и лихва от 139 150,62лв..

ОСЪЖДА жалбоподателя да заплати на НАП юрисконсултско възнаграждение от 10 000лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС чрез АССГ в 14-дневен срок от съобщаването му. Преписи на страните.

Съдия: